

Meherrəm Şamkiri

Zaman-zaman hər yoldan ötənə duz-çörək verib içində torpaq istəyi yaratdıq.

Baxışım Arazı keçib Təbrizlə qucaqlaşır.

Cavanlığın səngərdə yaralı qaldı.

Adsız şəhid qardaşım, bir adsız daşdan adını soruşdum, hünərini nişan verdi.

Bu gün kənd həsrətini anasını itirmiş körpə quzu tək mər-mər mələdi.

Torpağı müqəddəs sayıb ağına güvənsən torpağın heç vaxt düşmən tapdağında olmaz.

Vətənim məhəbbətim boyda, məhəbbətim Vətən boydadır mənim.

Göyün torpağa hər zaman yağış borcu var.

Dünya, mənə imkan ver bütövləşim. Onda mənə yaxşı tanıyarsan.

Torpağa qanımızı tökdük ki, igidlər göyersin.

Dedilər "Araz topuğundandır". Topuğumdan olan Arazdan bir dəfə Güneyə keçə bilmədim.

Sözde Vətənim olan, işdə Vətənim olmayan torpaqlarım hey!

Torpağın azadlığı mənim azadlığımıdır.

Sinəm göynəyir əsir yurd üçün.

İşğalda qoyduğumuz torpaqlar bizdən soyub, bizə qucaq açmayacaq.

Aramızda sərhəd olan çayın adı şair Məmmədə düşdü.

Dünya mənə yaman qorxudur. Deyesən dərdi sağalmazdır.

Haqqa daş atıb, nahaqqın başına sığal çəkən dünya.

Azərbaycan vətəndaşı, əbədiyyət vətəndaşı Məmməd Araz.

Dünya sirrini vermədi. Mən dünyanın nəyi-yəm ki?

"Segahım" Qarabağ harayında itdi.

Altında zəfəri yatan torpağın, üstündə unutqanlılığı gezir.

Ney səsinde səpələndim Azərbaycana.

Torpaq, Vətən

Deyimlər

Vətən qara daşınam dim-dik keşiyində dayanmışam.

Ömür dünyamın sonuyla üz-üzəyəm. Sakit baxışla bir-birimizə baxıb sağollaşmış, halallaşmışırıq.

Dünya, mən səndə əbədiyyəmi qoyub gedirəm.

Hər güllə səsi, top səsi müharibə iştirakçısının ömrünə atılır.

İndi canının hayında olan adamlar yox, ölkələr var.

Əsrləkdə qalan ağacların baharı, yazı olmaz. Elə payız ömürlərini yaşayalar.

Həmişə torpaqlarımızı işğal ediblər. Biz də işğal olunmuş torpaqlarımızı güc yolu ilə geri qaytarsaq dünya dağılmaz ki?!

İsa Muğanna "İdel" romanı ilə Azərbaycanı köklü-köməcli özünə qaytarıb dedi: "Sən böyük və fərqli millətsən".

Tarixi unutmayın, müharibələrdə qələbələr sərkərdə və əskərlərin çoxluğu ilə yox, ağıl gücüylə qazanılır.

Dedim, səndən torpaq ətri gəlir. Dedin, mən torpaq oğluyam, torpaqdan doğulmuşam.

Atım kişnədi, qurdum uladı. Ulu yurdum, gözün aydın!

24 ilin 24 qışında bir dəfə qış yuxusuna getmədi işğalda olan torpağım, gözü yolda, qulağı səsdə oldu.

Vətən daşı təkə divara hörlümkə, küçyəyə döşənmək üçün deyil. O, həm də cillənib qorunmaq üçündür.

Vətən haqqında deyilmiş yanlış bir söz belə Vətənə xəyanətdir.

Torpaq sənin, mənim olduğuna görə belə şirindi - yiyəli olduğuna görə.

Vətən müqəddəsdir, müqəddəslik azadlıqdan, qardaşlıqdan, sevgidən yaranır. Bunlarsız müqəddəslik yoxdur, bunlarsız Vətən də yoxdur.

Torpaq uğurunda ölməkdən qorxdum, torpaq ayağımın altından qaçdı.

And içirəm, ayaqyalın, başaçaq getdiyim Vətən yollarına!

Şeirimizin bəndi köçkün, qafiyəsi qaçqın.

Hər zaman yükümüzü çəkən torpağın yükünü çəkə bilmədik.

Azularım məndən qaba kənəndə getdi, mən də onun dalınca.

Bu yurdda torpaqsızlığa boyun əyən oğul doğulmayıb hələ.

Tənha ağacın yaxasından tutan külək onu sağa, sola əyir, amma kökü dərinədir deyə yıxa bilmir.

Yurd yerinə doğru yüyürəm, külək arxamca çata bilmir.

İçməyi hünər bilənlərin Qarabağı almağa hünərləri yoxdur.

Mey qədri bilənlər Vətən qədri bilməzlər.

Yerə, göyə iddialı olanlar sonda torpağın olublar.

Ümidi yüklədiniz belimə, "daşı" dediniz. Bir ömür də ümid adlı yük daşıyalar?!

Dayanıb Arazın sahilində o tayı səslədim: "Ehey, o tayım, eşidirsənmi məni?"

Ermənistan Azərbaycan arasında qocalan ATƏT-in həmsədrləri - zamanə həqiqətinin portretləri.

Yaşını gizlədib Vətən müdafiəsinə gedən uşaqlar, indi hardasınız?

Şair gözüylə baxılan, şair ürəyi ilə sevilən torpaq heç vaxt düşmən əsarətində qalmaz.

Mən qara xəbərləri bol olan illərin uşağıyam.

Bütöv torpaqlı olmaq mənim ölümsüzlüyümdür.

At ilində də atlanmasaq, bizim atlanmağımız qiyamətə qaldı.

Payız gəldi torpağın qəbul vaxtı başladı.

Varın, sərvətin, yaşarlığın - qan yaddaşın.

Ölkələr var, bir günə yaranan problemini yüz ilə çözə bilmir. Allah bizi bundan saxlasın.

Vətən haray çəkirsə, demək vətəndaşı yuxudadır.

Düşmən qanımızı tökən yerə biz su tökdük. Qazanan o oldu, itirən biz.

Sənə gedən dolanbac yollarının başına dolam-dolan dolanım, a kəndim!

Kəndimizə getmişdim. Doqqazımızın başında ayaqyalın, başı açıq uşaqlığım yüyürdü qarşıma. Qol-boyun olduq. Mən elə kövrəldim, elə kövrəldim...

İllərlə görmədiyim bulağın qarşısında əyildim və diz qoyub üzündən öpdüm. Bulağa gələn qızlar bunu görüb gülüşdülər.

Yurdsuzluğumu yaşaya-yaşaya qərribir ömür sürürəm. Mən dəmirəmmi, daşammm Allah? Dəmir pas atar, daş mamır bağlayar. Mən nə pas ata bilirəm, nə mamır bağlaya.